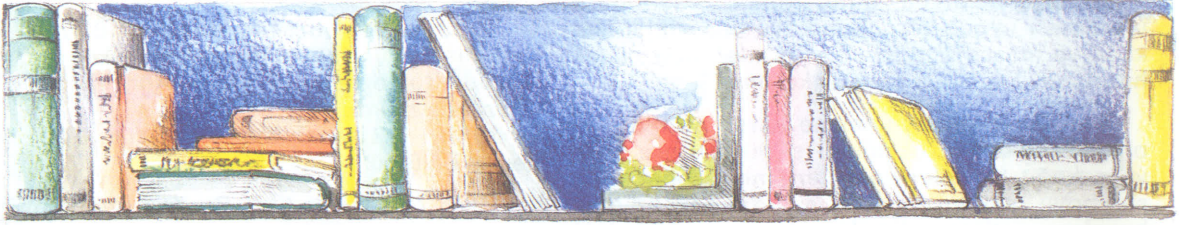

K i T A P L I K

*Aydın ve "Aydın"/İlhan Arsel
"Kaynak Yayınları" 557 sayfa (1997)*

Uluslarını aydınlığa çıkaran güçler nelerdir? Sorusuna verilecek yanıt 'aydınlar' olmalı. İşte Prof.Dr.İlhan Arsel uzun süren çalışmaları sonucunda yayınladığı kitabında aydın kesimin ulusunun üzerindeki etkisi ve sorumluluğunu inceliyor.

Batı dünyası aydınlarının yüzyıllar süren karanlığa baş kaldırırları ve akıl çağını yakalayışları ile böyle bir savaşa yabancı kalan şeriat dünyası aydınlarının karşılaştırılmasıdır.

*Semerkant/Amin Maalouf/ Çev:Esin Talu-Çelikkan
"Yapı Kredi Yayınları" 249 sayfa 1997*

Lübnanlı yazar yapıtlarını Asya ve Akdeniz kültürleri ve doğunun gizemli yaşantısı üzerine yapmaktadır. Yazarı Afrikalı Leo ve Doğunun Limanları adlı yapıtları ile tanıyoruz. Bu kitabında iç içe iki hikaye anlatılmakta. Ömer Hayyam ile Semerkant'ta başlayan, İran'ın o zamanlardaki sosyal-kültürel yapısı, siyaset ve inançların toplumu nerelere götürdüğü görüyoruz. Ömer Hayyam'ın Rubaiyat'ının Titanic gemisi ile biten macerası anlatılmaktadır. Şöyle diyor bir dördlüğünde Hayyam;

"Kim senin yasani çiğnemedi ki, söyle?

Günahsız bir ömrün tadı ne ki, söyle?

Yaptığım kötülüğü, kötülükle ödetirsin sen,

Sen ile ben arasında ne fark kalır ki, söyle?

*Sokrates ve İnsan Sevgisi / Laszlo Versenyi
"Gündoğan Yayınları" 232 sayfa Çev: Ahmet Cevizci.*

Batı kültür tarihi ve felsefesi düşünüldüğünde ilk akla gelen Sokrates'tir. İlk çağ yunan felsefesi Sokrates ile başlar, daha sonra Platon, Aristoteles arılları olarak anılırlar.

İnsanlığa, uygarlık tarihini oluşturan ilk yapıtları, felsefi ve düşünce alanında sokan insanları Sokrates ve insan sevgisinde tanıma olanağı buluyoruz. Tarihi ilk kültürün hayata geçirilmesi; Yunanlıların, Mısır ve Mezopotamya'nın yüksek kültür değerlerini bir arada irdelemek mümkün olacaktır.

*Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti/Umberto Eco "Can
Yayınları" 266 sayfa Çev:Kemal Atakay*

Umberto Eco'nun bu kitabı, her yıl kültür-sanat alanında uluslararası ünü ve saygınlığı olan sanatçı, yazar ya da bilim adamlarının Harvard Üniversitesinde sunduğu altı konferansın metinlerinden oluşuyor. Eco okur kimliği ile birçok eserin eleştirisi ile felsefi bakış açısı arasında gidip gelinen, düşündürülen söyleşiler kitapta yer almakta.

*Doğunun Limanları / Amin Maalouf "Yapı Kredi
Yayınları" 167 sayfa Çev:Esin Talu - Çelikkan*

Adana'da başlayan ayaklanma ve Beyrut'a sürükleniş, kısmen Osmanlı İmparatorluğu dönemini anlatıyor. Dönemin çalkantıları arasında Adana'dan Beyrut'a oradan da Fransa'ya kadar uzanan bir insanın, ne doğulu olabilen ne batılı gibi yaşayabilen ancak içindeki isyanı Fransa direnişinde ortaya çıkaran, bu yüzyılın insanını, insanlarını anlatan bir önemli yapıt. Yine türbanlı yazardan.

*Sorgulayan Denemeler / Bertrand Russell "Tübitak
Popüler Bilim Kitapları" 289 sayfa*

"Düşünce özgürlüğü lehindeki temel sav, bütün inançlarımızın kuşku götürür olmasıdır.....". Bu sözler, yirminci yüzyılın en büyük düşünürlerinden Bertrand Russell'in "sorgulayan denemelerinde ele aldığı konuları nasıl incelediğine dair bir ipucudur" diye yayınevi kapak konusu işlemiş. Kitabın içine dalınca, kuşkuculuk, düşler ve gerçekler, bilim, felsefe, özgür düşünce, toplum, gibi konuları soruyor, sorguluyor ve tartışıyor.

Hazırhyan: Ecz. Mustafa Kozanlıoğlu

ÜMİT

KAFTANCIOĞLU'na

SAYGI

17 yıl önce, 11 Nisan 1980'de demokrasi düşmanları'nca katledilen, öldürülmeden beş ay önce, kendisiyle aynı yazgıyı paylaşan Cavit Orhan Tütengil'in cenazesinde dipçiklenip, böbreğinin birini yitiren, ama yaşama sevincini hiç yitirmeyen, kısacık yaşamına pek çok eser sığdırabilen değerli insan, eğitimci-yazar Ümit Kaftancıoğlu'nu saygıyla anıyoruz.

Şiir köşemizde, öldürülmeden bir süre önce doldurduğu ve çocuklarına bıraktığı ses bandında şiirsel bir dille anlattığı düşlerine ve umutlarına yer veriyoruz.

YAŞAM SEVİNCİ

"Gökyüzüne, doğaya gözümü kapamadım. Karıncadan file uzanan bir çizgide bütün varlıklarla dost olduğumu sanıyorum. Ne var ki tüm varlıkların özünde insanı görürüm. Dünyanın eksenini, gökyüzünün rengi, denizin derinliği, doğanın anlamı insan. Dövülmüş, küsmüş, barışmış, arkadaş olmuş bütün kişiler benim için insandır ve aynı çizgidedir. Yalnız bana göre değil bu yargı. İnsanı kutsayan bir yargı sanıyorum hepimizin ortak yargısı.

Dostluklardan çok düşmanlıklar, yakınlaşmalardan çok sürtüşmeler, barıştan çok savaş, zenginlikten çok yoksulluk, mutluluktan çok mutsuzluk, sütlüman bir ortamdan çok dalgali ve karmaşalı bir ortam bana yaşamın tadını, çabasının, varolmanın tadını vermiştir ve tanıklığını yapmıştır. Yaşama sevincini de ben bu özde aradım. Gözlerimi yumsam da, açsam da dünyanın çeşnesini kuşatabiliyorum. Sular akıyor, çiçekler açıyor, kuşlar uçuyor, fırtına, deniz, yağmur, kar... Kar altında, çadır içinde, inde, kovukta, beşbin yıllık Eti evlerinde insanlar... Ve öte yanda köşkler, saraylar, saraylar içinde insanlar. Aclar, aklar, neşe ve toklar... Bütün bunların arasında çağılayan gibi insanı genz duyuyorum ve yazadığımı duyuyorum. Dünyanın atmosferi, kabuğu, mağması, ekuatoru insan bana göre.

İnsan yığınları, toplum, topluluk... İnsansız, ıssız bir lokantada yemek yiyemedim. Üç beş kişiyle sinema seyredemedim. Üstünde ağzına kadar dolu belediye otobüsü, korsan bir minibüs bana yaşamı vurulamıştır. Şunca yaşamın içinde ölü için, ölen için gözyaşı döktüğümü anımsamıyorum. Bir evin en önemli kişisi en yakınım

ölmüş de duygum değişmemiştir. Yaşamın içinde olup da ölü için gözyaşı dökülenler için çok üzüldüğümü söyleyebilirim. Susmuş bir ev, canlılığı, yaşam kavgasını duraksatmış bir ortam için elbette üzuldüm ve üzüntümün ağır yanı burasıdır. Ölümümde eşim, çocuklarım, en yakınlarım bile tek bir damla gözyaşı dökmesin istiyorum. Benim için caddeleri dolayınlar, bir gazete alsınlar, bir kitap karıştırın, kalabalık bir sinemaya gitsinler, bir konferans, bir konser dinlesinler. Ölüm hiç önemli değil. Yaşam var dağ gibi... Yaşam var gözyüzü, deniz. O insana şaşarım binbir meyva yüklü ağacın altında yere düşen sararmış bir yaprağa üzülün. O insana acırım binbir kurbaga sıyıklamalarını duymaz, gününü, ömrünü bitiren bir sineğe üzülür.

Yaşam var olmak, anlam, varlık ve dinamizmdir. Ölüm yokluktur, karanlıktır... Sıfır. Sıfırla hangi rakamı çarparsanız çarpın sonuç yine sıfırdır. Artı bir öyle mi? Hangi değerle çarparsanız çarpın sonuç bir başka değer, sonuç artı ve sonuç varlıktır. Kötülükler iyiliklerin değerini, çirkinlikler güzelliklerin niteliğini, yokluklar varlıkların anlamını, yoksulluklar zenginliklerin kalasını oluşturur. Kıraç, yanık, süssüz çöller, ovaların, ormanların, denizin, yağmurun ırmağın anasıdır. Yaratıcısıdır. Deniz, ırmak, varlık, orman, yeşil, güzellik, sükinti, yaşam tablosunda karıştılarından daha kutsal değil, daha güzel ve daha anlamlı değil... Ben yokluğa, yoksulluğa, çirkinliğe de saygı duydum. Bir fabrikanın varlığı sermaye mi, makinesi mi, patronun kasası mı? Elbette hayır... Bir fabrikanın varlığı işçisi, arılar gibi bal yapan, üreten, yaşamı sürdüren işçiler... İşçilerin sesi, eli ayağı, evi, yolu, ekmeği, tulumları, çocukları, semti, gecekondu, fırını, bakkalı, kasabı, yol parası, gelişi gidişi, grevi, tulumu, sigortası, güvencesi, savaşımı, yaşamı oluşturan zincir budur.

Ey Truva surları önündeki kılıç sesleri!
Tanrular!

Patroklos! Aliş! Priamos! Hektor!
Yaşam için günlerce kılıç sallayan Hektor! Ey yaşam için demir eriten, eriyen işçi! Ey yaşam için yüzü güleç, geri dönmeyen varlık!

Selam olsun hepinize, herkese, yaşama, yaşam sevincine bir selam!"